

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 711

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 octombrie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 668 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2–3
Decizia nr. 685 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate	3–5
Decizia nr. 717 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1–3 din Codul penal	5–6
Decizia nr. 731 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004	7–9
Decizia nr. 757 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală	9–10
Decizia nr. 795 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	10–12
Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere	13–15
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE	
64. — Hotărâre privind aprobarea Normei nr. 30/2007 pentru modificarea și completarea Normei nr. 3/2007 privind taxele de autorizare, avizare și funcționare în sistemul de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare	15–16

★

Rectificări	16
-------------------	----

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 668**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Doru Teodor și Victor Panaghiu în Dosarul nr. 21.545/245/2006 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

După dezbaterea cauzei s-a prezentat, pentru partea Ministerul Economiei și Finanțelor — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, domnul avocat Florin Gornea, care a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 21.545/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Doru Teodor și Victor Panaghiu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal, indiferent de titular, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Astfel, deși există o mare asemănare, inclusiv sub aspect sancționator, între infracțiunea de înșelăciune prevăzută în Codul penal și infracțiunile incriminate de legea specială ce vizează interesele financiare ale Comunității Europene, legiuitorul, prin reglementarea criticată, a încălcat dispozițiile constituționale invocate, întrucât a creat o inechitate sub aspectul competenței materiale a instanțelor, în raport cu titularul dreptului de proprietate. Prin aceasta, se încalcă nu numai dispozițiile din Legea fundamentală referitoare la ocrotirea proprietății, dar și dreptul la un proces echitabil consfințit de

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Iași opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 sunt infracțiuni distincte, care au un obiect juridic specific, privesc o anumită sferă a relațiilor sociale ocrotite de legea penală, iar stabilirea competenței de soluționare a cauzelor care au ca obiect aceste infracțiuni în favoarea judecătoriei ca primă instanță nu constituie o încălcare a garantării și apărării dreptului de proprietate ori a dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care părțile se bucură de aceleași drepturi și garanții procesuale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, reglementarea distinctă a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Comunității Europene este justificată de obiectul specific al acestor infracțiuni și de gradul de pericol social crescut. Mai mult, prin art. 73 alin. (3) lit. h), Constituția stabilește dreptul Parlamentului de a adopta legi organice care reglementează „infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora”. De asemenea, prevederile legale criticate nu conțin nicio dispoziție de natură să împiedice părțile interesate să se prevaleze fără nicio îngrădire de toate garanțiile care caracterizează dreptul la un proces echitabil.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate privată, al cărui conținut și limite sunt stabilite de lege. De asemenea, textele criticate se completează, în ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedură penală, prevederi care instituie dublul grad de jurisdicție, față de care nu poate fi invocată încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Normele procesual penale dau posibilitatea părților interesate de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, iar instanța de judecată are obligația de a aplica în mod corespunzător dispozițiile legale, atât cele privitoare la judecarea în primă instanță, cât și cele referitoare la căile de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut:

Art. 21 alin. (2): „*Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.*”

Art. 31 alin. (1): „*Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedură penală.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. Acest lucru nu presupune însă uniformitate de reglementare, motiv pentru care, din anumite rațiuni de politică penală ori din considerente ce izvorăsc din realități iminente, Parlamentul

poate incrimina, prin lege specială, o anumită conduită susceptibilă de a leza o serie de relații sociale ocrotite.

De asemenea, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege și este dreptul legiuitorului de a reglementa în acest sens. Împrejurarea că anumite fapte penale sunt date în competența de judecată a unei instanțe iar altele în competența altor instanțe nu este de natură a determina afectarea dreptului la un proces echitabil, care presupune accesul la o instanță independentă și imparțială și exercitarea neîngrădită a tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale.

De asemenea, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia este afectat dreptul de proprietate prin lipsa uniformității normelor de procedură referitoare la competența materială a instanțelor de judecată, deoarece prin normele legale criticate nu se suprimă dreptul constituțional, ci, dimpotrivă, se asigură garantarea și ocrotirea acestuia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Doru Teodor și Victor Panaghiu în Dosarul nr. 21.545/245/2006 al Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Ioana Gorovei în Dosarul nr. 4.656/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 ca neîntemeiată și a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din lege ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.656/30/2006, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) și art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate.** Excepția a fost ridicată de Ioana Gorovei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat prin care se prevede

posibilitatea restrângerii dreptului la libera circulație pentru categoria de persoane returnate în baza unor tratate internaționale de readmisie încalcă principiul constituțional consacrat de prevederile art. 25 din Constituție. Acest text de lege, coroborat cu art. 52 din aceeași lege, extinde restrângerea acestui drept cu privire la toate statele membre ale Uniunii Europene și se aplică numai unei categorii de persoane, cele returnate până la data aderării României, realizându-se, astfel, un tratament discriminatoriu aplicabil numai unui grup de cetățeni. De asemenea, autorul excepției arată că din prevederile art. 53 din Constituție rezultă cazurile în care poate avea loc restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, însă Legea nr. 248/2005 nu conține situațiile premisă care să genereze sau să impună o măsură restrictivă.

Tribunalul Timiș — Secția civilă arată că dispozițiile art. 38 din Legea nr. 248/2005 enumără categoriile de persoane cu privire la care poate fi dispusă măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români. Măsura dispusă de acest text de lege se circumscrie situațiilor expres și limitativ prevăzute de prevederile art. 53 din Legea fundamentală, respectiv apărarea securității naționale și a ordinii publice. Libera circulație a cetățenilor nu este un drept absolut, în virtutea prerogativelor conferite chiar de norma constituțională invocată în susținerea excepției, legiuitorul putând interveni pentru limitarea exercițiului acestui drept, cu respectarea condițiilor impuse de art. 53 din Constituție. Așa fiind, nu se poate susține că măsura restrângerii exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a persoanelor care au fost returnate dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat de România și acel stat încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 248/2005, instanța de judecată apreciază că aceasta este inadmisibilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 nu sunt contrare prevederilor art. 25 din Constituție care garantează dreptul la liberă circulație, deoarece este opțiunea legiuitorului să stabilească condițiile în care cetățenii români pot circula în străinătate, acesta având competența exclusivă de reglementare. Măsura restrângerii exercitării acestui drept, pe o perioadă de cel mult 3 ani, prevăzută de dispozițiile de lege criticate este posibilă, în temeiul prevederilor art. 53 din Constituție, ea fiind necesară atât pentru apărarea ordinii publice, cât și pentru îndeplinirea obligațiilor asumate de România în vederea aderării la Uniunea Europeană, iar, în prezent, ca țară a comunității europene. În ceea ce privește dispozițiile art. 52 din Legea nr. 248/2005, se arată că acestea sunt norme cu caracter tranzitoriu și nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor texte de lege, prin Decizia nr. 855 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, și Decizia nr. 901 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 23 ianuarie 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 lit. a) și ale art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu următorul cuprins:

— Art. 38 lit. a): *„Restrângerea exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate a cetățenilor români poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 3 ani numai în condițiile și cu privire la următoarele categorii de persoane:*

a) cu privire la persoana care a fost returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie încheiat între România și acel stat.”;

— Art. 52: *„Până la data aderării României la Uniunea Europeană, în cazul returnării unui cetățean român în baza unui acord de readmisie încheiat între România și un stat membru al Uniunii Europene, măsura restrângerii dreptului la liberă circulație în străinătate, instituită în condițiile art. 38, trebuie să se refere la teritoriile tuturor acestor state, cu excepția celor cu privire la care persoana în cauză face dovada că are drept de intrare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 25 referitoare la dreptul la liberă circulație și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 855 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007, și Decizia nr. 901 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 23 ianuarie 2007, Curtea, respingând excepția, a statuat că aceste dispoziții sunt constituționale. În acest sens, în esență, s-a arătat că măsura dispusă prin art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 se circumscrie situațiilor expres și limitativ prevăzute de art. 53 din Constituție, respectiv apărarea securității naționale și a ordinii publice, având în vedere că problema controlului migrației ilegale din România spre statele europene prezintă interes atât pe plan intern, cât și extern. Pentru aceste considerente, a fost elaborată Legea nr. 248/2005, care asigură implementarea atât a prevederilor constituționale, cât și a unor prevederi în materie din documente internaționale privind drepturile omului. Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din lege, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă. Art. 52 dispune cu privire la măsura restrângerii dreptului la liberă circulație, instituită în condițiile art. 38, anterior examinat, *„până la data aderării României la Uniunea Europeană”*. Or, prin Legea nr. 157/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005, România a ratificat Tratatul de aderare la Uniunea Europeană. Potrivit art. 4 alin. (2) din tratat, acesta a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, astfel că la data redactării prezentei decizii art. 52 din Legea nr. 248/2005 nu mai este

aplicabil. Așa fiind, devin incidente prevederile art. 29 alin. (1) pronunță asupra dispozițiilor din legi sau ordonanțe ale din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se Guvernului în vigoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de Ioana Gorovei în Dosarul nr. 4.656/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, excepție ridicată de Ionel Neagu în Dosarul nr. 4.454/44/2006 și de Mircica Bădin în Dosarul nr. 4.687/44/2006 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 328D/2007 și nr. 812D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituțională, dispune conexarea Dosarului nr. 812D/2007 la Dosarul nr. 328D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

După închiderea dezbaterilor s-a prezentat partea Adrian Achemfiev care depune note scrise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 27 februarie 2007 și 19 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.454/44/2006 și nr. 4.687/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 1 și 3 din Codul penal și, respectiv, art. 215 alin. 1, 2 și 3 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Ionel Neagu și Mircica Bădin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 45 referitoare la libertatea economică, ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la libertatea comerțului, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii, deoarece instituie o sancțiune penală în condițiile în care derularea contractuală sau neîndeplinirea unei obligații contractuale nu pot fi sancționate decât prin aplicarea unei pedepse civile. Astfel, se ajunge la concluzia incriminării unei persoane pentru simplul fapt că a reziliat un contract.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, dimpotrivă, prin textul de lege criticat nu se încalcă dispozițiile constituționale invocate, ci se dă expresie prevederilor referitoare la libertatea comerțului și libertatea economică, sancționându-se penal faptele prin care se aduce atingere acestor principii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în toate sistemele de drept înșelăciunea sau escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată. Prin urmare, având în vedere conținutul infracțiunii, această faptă nu poate fi confundată cu neexecutarea unei obligații contractuale. Așa fiind, invocarea art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu este pertinentă.

De asemenea, dispozițiile legale criticate care reglementează infracțiunea de înșelăciune nu numai că nu aduc atingere libertății economice, ci, dimpotrivă, asigură exercitarea liberei inițiative în condițiile legii, scopul acestora fiind acela de a-i proteja pe cei ce își exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale, inclusiv pe cele contractuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, excepție ridicată de Ionel Neagu în Dosarul nr. 4.454/44/2006 și de Mircica Bădin în Dosarul nr. 4.687/44/2006 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, care au următorul conținut:

„Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 391 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 5 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată o excepție similară.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și ale art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și ale art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, excepție ridicată de Traian Dârjan în Dosarul nr. 9.767/117/2006 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 537D/2007, nr. 727D/2007 și nr. 858D/2007, având același obiect.

La apelul nominal în aceste dosare se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 537D/2007, nr. 727D/2007 și nr. 858D/2007 la Dosarul nr. 536D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât dosarele au obiect identic.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 537D/2007, nr. 727D/2007 și nr. 858D/2007 la Dosarul nr. 536D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât textele criticate au avut aplicabilitate temporară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.767/117/2006, prin Încheierea din 26 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 315/117/2007, prin Încheierea din 16 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.489/117/2006 și prin Încheierea din 21 mai 2007 pronunțată în Dosarul nr. 9.607/117/2006, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și a art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004.** Excepția

a fost ridicată de Traian Dârjan, de Clara Dârjan, Adriana Gherman, Ani Letiția Chiș, Gabriela Petruș, Alina Boțioc, Carmen Crișan, Beatrice Oltean, Marcela Turc, Mariana Clapa, Daniela Kozma, Simona Șofron, Marius Cristian Traică, Claudia-Georgiana Herișanu, Elvira Curuțiu, Mariana Dediu, Lidia Babaș, Lenuța Stângă, Tunde Hossu, Liliana Câmpean, Corina Tripon, Georgeta Țifre, Carmen Miron, Teodora Grindean, Camelia Blăjan, Maria Doboș, Ana Maria Vinczeller, Adriana Borlea, Maria Stoica, Gabriela Matyaș, Nicolae Guzu, Nicolae Secașiu, Adina Mihaela Traică, Daniel Tămaș, Sebastian Valoșutean, Diana Manea, Adina Pop, Livia Drăgulean, Marin Ziman, Carmen Tomoioagă, Ioan Ungureanu, Emilia Mocan, Violeta Hanuschi, Viorica Mârza, Maria Karacsonzi, Maria Călugăr, Cristina Stana, Florența Secașiu, Cristina Stana, Bogdan Nedre, Gavil Sechelea, Liviu Pop, Alex Mărginean, Claudia Nica, Ancuța Dinea, Maria Bojan, Dorel Tomoiaș, Ioana Oargă, Ioana Maria Danciu, Angelina Carmen Crișan, de Lenuța Toda, Marieta Chitoanu, Gina Filip, Magdalena Toda, Kertesz Emese, Dorina Handrea, Maria Todericiu, Ilie Rusu, Floare Handra, Emilia Corondan, Sanda Gădălean, Maria Cacio, Marcela Nagy, Camelia Cătănaș, Daciana Husti, Cristina Preda, Mirela Tarța, Ileana Pop, Lucia Vâtcă, Violeta Dăncilă, Liliana Cătănaș, Cristina Bogdan, Adriana Barz, Delia Stana, Crina Moncea, Sanda Ciurdar, Gabor Carmen, Rita Dan, Geta Niculina Nicoară, Smaranda Mișan, Horațiu Popovici, Niculina Târ, Florina Macarie, Angelica Nistor, Maria Varadi Goia, Rodica Matei, Angela Muncaciu, Denisa Bogdan, Oana Chebuțiu, Ioana Spătăceanu, Elisabeta Stana, Ana Chiș, Margareta Szakacs, Claudia Hâlma, Maria Silaghi, Mariana Racz, Maria Rusu, Gabriela Costea, Teleky Ildiko, Felicia Chifor, Rozalia Kahler, Adrian Blaga, Ana Horvath, Florența Secașiu, Miron Sferle, Zințuța Maniu, Gheorghe Kallo, Radu Copaciu, Gavril Mureșan, Veturia Drăghici, Aurelia Petrișor, Daniel Turc, Olimpia Cuibuș, George Visu, Delia Alicu, Irina Bochiș, Lidia Șerban, Margareta Pinte, Leontina Morar, Maria Cherecheș, Adrian Pană, Dorel Fărcaș, Camelia Mărginean, Alexandru Stan, Vasile Baias, Mircea Sfârlea, Liviu Mitrea, Iuliu Keresztes, de Cristina-Mariana Revnic, Adela-Claudia Szabo, Felicia-Violeta Corăbian, Monica-Lenuța Ilieș, Dorina-Luminița Tarța, Ana-Maria Haiduc, Liliana-Simona Mureșan, Valeria Dragoș, Angelica-Maria Szasz, Voica-Aurora Demian, Elena-Melania Chiuzan, Cristina Gheție, Maria Livescu, Delia-Doina Brehar, Maria-Veronica Pop, Carmen-Dorina Pop, Cosmina-Simona Pop, Dorina Cămăraș (Silaghi), Petru-Ioan Pop, Dochița-Margareta Botiș, Lucica Bogdan (Someșan), Ana Mureșan, Emilia-Alunița Suci, Mariana Sighetău, Maria Marton, Dana Cătălișan și Cristina Toader, în cadrul soluționării unor conflicte de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 41 alin. (2) referitoare la drepturi la măsuri de protecție socială și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens, se arată că, potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială și că, în considerarea acestor prevederi, a fost adoptată Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, anulată însă prin dispozițiile criticate. Or, restrângerea

dreptului la măsuri de protecție socială nu se încadrează în niciun caz de excepție prevăzut de art. 53 din Constituție. Totodată, având în vedere că alte categorii de personal beneficiază de tichetele de masă, se încalcă și principiul egalității în fața legii.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile criticate reprezintă tocmai prevederile referitoare la acordarea tichetelor de masă. Dreptul la acordarea tichetelor de masă nu este un drept constituțional, astfel încât prevederile art. 53 din Constituție nu sunt aplicabile, iar principiul egalității nu este încălcat, deoarece în situații diferite trebuie să se aplice un regim juridic diferit.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că prevederile criticate nu mai sunt în vigoare, ele făcând parte din legi bugetare supuse principiului anualității.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece dispozițiile criticate nu mai sunt în vigoare, având aplicabilitate temporară, or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra dispozițiilor „în vigoare.”

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005 și art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, excepție ridicată de Traian Dârjan în Dosarul nr. 9.767/117/2006, de Clara Dârjan, Adriana Gherman, Ani Letiția Chiș, Gabriela Petruș, Alina Boțioc, Carmen Crișan, Beatrice Oltean, Marcela Turc, Mariana Clapa, Daniela Kozma, Simona Șofron, Marius Cristian Traică, Claudia-Georgiana Herișanu, Elvira Curuțiu, Mariana Dediu, Lidia Babaș, Lenuța Stângă, Tundă Hossu, Liliana Câmpean, Corina Tripon, Georgeta Țifre, Carmen Miron, Teodora Grindean, Camelia Blăjan, Maria Doboș, Ana Maria Vinczeller, Adriana Borlea, Maria Stoica, Gabriela Matzaș, Nicolae Guzu, Nicolae Secașiu, Adina Mihaela Traică, Daniel Tămaș, Sebastian Valoșutean, Diana Manea, Adina Pop, Livia Drăgulean, Marin Ziman, Carmen Tomoioagă, Ioan Ungureanu, Emilia Mocan, Violeta Hanuschi, Viorica Mârza, Maria Karacsonzi, Maria Călugăr, Cristina Stana, Florența Secașiu, Cristina Stana, Bogdan Nedre, Gavil Sechelea, Liviu Pop, Alex Mărginean, Claudia Nica, Ancuța Dinea, Maria Bojan, Dorel Tomoiagă, Ioana Oargă, Ioana Maria Danciu, Angelina Carmen Crișan în Dosarul nr. 315/117/2007, de Lenuța Toda, Marieta Chitoanu, Gina Filip, Magdalena Toda, Kertesz Emese, Dorina Handrea, Maria Todericiu, Ilie Rusu, Floare Handra, Emilia Corondan, Sanda Gădălean, Maria Cacio, Marcela Nagy, Camelia Cățănaș, Daciana Husti, Cristina Preda, Mirela Tarța, Ileana Pop, Lucia Vâtcă, Violeta Dăncilă, Liliana Cătinaș, Cristina Bogdan, Adriana Barz, Delia Stana, Crina Moncea, Sanda Ciurdar, Gabor Carmen, Rita Dan, Geta Niculina Nicoară, Smaranda Mișan, Horațiu Popovici, Niculina Târ, Florina Macarie, Angelica Nistor, Maria Varadi Goia, Rodica Matei, Angela Muncaciu, Denisa Bogdan, Oana Chebuțiu, Ioana Spătăceanu, Elisabeta Stana, Ana Chiș, Margareta Szakacs, Claudia Hălma, Maria Silaghi, Mariana Racz, Maria Rusu, Gabriela Costea, Teleky Ildiko, Felicia Chifor, Rozalia Kahler, Adrian Blaga, Ana Horvath, Florența Secașiu, Miron Sferle, Zințuța

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.151 din 19 decembrie 2005, și art. 40 din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.121 din 29 noiembrie 2004.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 24 din Legea nr. 379/2005: „În bugetele instituțiilor publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv ale activităților finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă unele instituții publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu sunt cuprinse sume pentru acordarea tichetelor de masă.”

— Art. 40 din Legea nr. 511/2004: „În bugetele instituțiilor publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv ale activităților finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă unele instituții publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu se pot aproba sume pentru acordarea tichetelor de masă, întrucât în buget nu sunt prevăzute sume cu această destinație.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate fac parte din legi de aprobare a bugetului de stat, având caracter anual. Astfel, aplicabilitatea lor a încetat la sfârșitul anului bugetar pentru care au fost adoptate, respectiv la 31 decembrie 2005 și la 31 decembrie 2006.

Având în vedere că la data sesizării Curții Constituționale niciuna dintre dispozițiile legale criticate nu era în vigoare și ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea se pronunță numai asupra dispozițiilor legale în vigoare, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă.

Maniu, Gheorghe Kallo, Radu Copaciu, Gavril Mureșan, Veturia Drăghici, Aurelia Petrișor, Daniel Turc, Olimpia Cuibuș, George Visu, Delia Alicu, Irina Bochiș, Lidia Șerban, Margareta Pinte, Leontina Morar, Maria Cherecheș, Adrian Pană, Dorel Fărcaș, Camelia Mărginean, Alexandru Stan, Vasile Baias, Mircea Sfârlea, Liviu Mitrea și Iuliu Keresztes în Dosarul nr. 9.489/117/2006, precum și de Cristina-Mariana Revnic, Adela-Claudia Szabo, Felicia-Violeta Corăbian, Monica-Lenuța Ilieș, Dorina-Luminița Tarța, Ana-Maria Haiduc, Liliana-Simona Mureșan, Valeria Dragoș, Angelica-Maria Szasz, Voica-Aurora Demian, Elena-Melania Chiușan, Cristina Gheție, Maria Livescu, Delia-Doina Brehar, Maria-Veronica Pop, Carmen-Dorina Pop, Cosmina-Simona Pop, Dorina Cămăraș (Silaghi), Petru-Ioan Pop, Dochița-Margareta Botiș, Lucica Bogdan (Someșan), Ana Mureșan, Emilia-Alunița Suciuc, Mariana Sighartău, Maria Marton, Dana Cătălișan și Cristina Toader în Dosarul nr. 9.607/117/2006, toate ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 757

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Lucian Zuică Vanini în Dosarul nr. 4.537/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită modificarea și completarea textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.537/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihail Lucian Zuică Vanini în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu se referă și la alte situații.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece orice cale de atac poate fi promovată doar în cazurile expres reglementate de lege și într-un termen rezonabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate oferă posibilitatea oricărei părți de a declara apel sau recurs, existând chiar, în considerarea dreptului la un proces echitabil, posibilitatea repunerii în termen și declararea apelului peste termen.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 364: „*Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de o*

fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

cauză temeinică de împiedicare, iar cererea de apel a fost făcută în cel mult 10 zile de la începerea executării pedepsei sau a despăgubirilor civile.

Până la soluționarea repunerii în termen, instanța de apel poate suspenda executarea hotărârii atacate.”

— Art. 365: „Partea care a lipsit atât la toate termenele de judecată, cât și la pronunțare poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu decât 10 zile de la data, după caz, a începerii executării pedepsei sau a începerii executării dispozițiilor privind despăgubirile civile.

Apelul declarat peste termen nu suspendă executarea.

Instanța de apel poate suspenda executarea hotărârii atacate.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit celor susținute de autorul acesteia, critica

vizează o omisiune de reglementare, în sensul că textul de lege criticat, prin folosirea sintagmelor „după caz, a începerii executării pedepsei sau a începerii executării dispozițiilor privind despăgubirile civile”, nu se referă și la alte situații, cum ar fi cea dedusă soluționării instanței de judecată. Autorul excepției solicită, prin urmare, instanței de contencios constituțional să completeze textul de lege criticat.

Față de acestea, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 365 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail Lucian Zuică Vanini în Dosarul nr. 4.537/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 795

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici în Dosarul nr. 5.600/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției. În acest sens, precizează că, în urma modificărilor intervenite prin Legea nr. 262/2007, dispozițiile art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 conțin, în prezent, o soluție legislativă diferită de cea inițial vizată de autorul excepției, de natură să îndepărteze critica de neconstituționalitate, astfel că această excepție urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea ca neîntemeiată, argumentând, în esență, că inexistența unui termen procedural în sensul dorit de autorul excepției nu înseamnă neconstituționalitatea textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 2 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.600/2/2006, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă acțiunea în anulare a unui ordin al ministrului economiei și finanțelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate, care prevăd un termen de decădere înăuntrul căruia poate fi formulată acțiunea în anulare a unui act administrativ unilateral, „îi pun pe judecători în situația de a acoperi nulitatea absolută, încălcându-se principiul legalității și contravenind, astfel, prevederilor art. 124 alin. (1) din Constituție, în care se arată imperativ că justiția se înfăptuiește în numele legii”. De asemenea, susține că este încălcat și art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală, care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Autorul excepției — Agenția Națională a Funcționarilor Publici — consideră că, în speță, este vorba „de un caz clar de nulitate absolută”, însă, datorită termenului de decădere prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004, instituția este îngrădită în exercitarea atribuțiilor sale, fiind imposibil a se restabili ordinea de drept, menținându-se „situația de ilegalitate și tulburarea ordinii publice și a bunelor moravuri”. Cu alte cuvinte, textele legale criticate pun judecătorii în situația de a pronunța „soluții prin care se acoperă ilegalități grave”, fiind ignorată totodată și imprescriptibilitatea nulității absolute.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale în situația în care data de referință pentru calcularea termenului este cea a emiterii actului administrativ, iar nu data luării la cunoștință prin comunicare, publicare sau altă formulă de cunoaștere a existenței și conținutului actului atacat. Totodată, din examinarea prevederilor art. 124 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, rezultă că acestea din urmă vizează contenciosul administrativ în genere, fără a cuprinde vreo dispoziție în sensul limitării contenciosului administrativ obiectiv. Or, prin art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 554/2004, se instituie tocmai o astfel de limitare, respectiv un an de la data emiterii actului, termen definit prin alin. (5) al aceluiași articol ca fiind un termen de decădere, și nu de prescripție.

În consecință, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că și limitarea accesului la justiție pe calea contenciosului administrativ pe baza criteriului datei emiterii actului administrativ ca termen de referință prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004, iar nu a datei luării la cunoștință a actului (existență și conținut), este neconstituțională, de natură a încălca dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție. Menționează în plus că „aceeași dată de referință, respectiv «data când partea a cunoscut actul atacat», se utilizează și în dreptul comunitar (ex. TPI 7 martie 1995 Socurte, Quavi, Stec c/Comisie)”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul și-a exprimat punctul de vedere în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Alin. (1) al art. 11 din Legea nr. 554/2004 prevede regula generală potrivit căreia termenul pentru introducerea cererii la instanța de contencios administrativ este de 6 luni, iar alin. (2) stabilește excepția, în sensul că, pentru motive temeinice, în cazul actului

administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste acest termen, dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului. În opinia Guvernului, dispozițiile legale criticate nu numai că nu încălcă prevederile constituționale ale art. 124 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6), ci sunt chiar expresia acestora, fiind menite să asigure exercitarea controlului judecătoresc asupra actelor administrative prin instanțele de contencios administrativ, cu respectarea procedurilor, formelor și modalităților instituite de lege. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite prin lege. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, de exemplu, prin deciziile nr. 534/2006, nr. 123/2006, nr. 638/2006 sau nr. 830/2006.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 554/2004 îngăduiesc accesul liber la justiție și aduc atingere regulii garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din lege, care prevăd termenul de prescripție de 6 luni, acesta nu este de natură a încălca principiul liberului acces la justiție și nici regula garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ.

Totodată, arată că dispozițiile legale criticate nu conțin norme contrare regulilor privind înfăptuirea justiției, prevăzute de art. 124 alin. (1) din Constituție.

În concluzie, consideră că dispozițiile art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale, iar dispozițiile art. 11 alin. (1) din aceeași lege sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, acest act normativ a fost modificat și completat prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Alin. (1) și (2) ale art. 11 din legea criticată au fost modificate prin art. I pct. 16 din actul normativ menționat, astfel că textele legale atacate au în prezent următoarea redactare:

„Art. 11 — Termenul de introducere a acțiunii

(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;

b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;

c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;

d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.

(3) În cazul acțiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, termenul curge de la data când s-a cunoscut existența actului nelegal, fiind aplicabile în mod corespunzător prevederile alin. (2).”

În motivarea excepției, autorul acesteia susține că textele legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 124 alin. (1) potrivit cărora „Justiția se înfăptuiește în numele legii” și ale art. 126 alin. (6) care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

Examinând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 a fost modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, intervențiile legislative având în general sensul unei mai bune corelări a textelor, dar vizând și câteva aspecte de esență.

Or, prin Decizia nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Plenul Curții Constituționale a statuat că „în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”.

Astfel, Curtea constată că soluțiile legislative cuprinse în alin. (1) și (3) al art. 11 din Legea nr. 554/2004, cu privire la termenul de 6 luni de introducere a acțiunii în anularea unui act

administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate, respectiv cu privire la modalitatea de calcul a acestui termen pentru acțiunile formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici, nu au suferit modificări de substanță.

Cât privește alin. (2) al art. 11, se observă că în prezent textul de lege stabilește ca dată de referință pentru calcularea termenului de decădere de un an data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz, fiind eliminată soluția, criticată de autorul excepției, ca acest termen de un an să se calculeze prin raportare la data emiterii actului administrativ atacat. Întrucât textul de lege inițial criticat a căpătat, prin modificările aduse, o altă configurație juridică, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

Asupra faptului că autorul excepției — Agenția Națională a Funcționarilor Publici — critică însăși existența unui termen de decădere, care, în opinia sa, oferă posibilitatea acoperirii unor cazuri de nulitate absolută și de „ilegalități grave”, încalcându-se prevederile art. 124 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6) din Constituție, Curtea constată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența stabilirii procedurii de judecată, printre care și fixarea unor termene înăuntrul cărora poate fi exercitat dreptul la acțiune, aparține legiuitorului. În plus, în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 635 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 22 august 2007, instanța de contencios constituțional a reținut constant că „limitele legale impuse pentru exercitarea dreptului la acțiune, și anume termenul de 6 luni sau de un an de la data emiterii actului, reprezintă măsuri de protecție a stabilității și securității raporturilor juridice create și a efectelor actelor administrative, acestea fiind, totodată, termene rezonabile în cadrul cărora persoanele interesate au posibilitatea de a acționa, în condițiile legii”. Așadar, chiar dacă subiecții acțiunii în contencios administrativ prevăzuți de art. 11 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 au o calitate specială, aceasta nu le conferă posibilitatea eludării condițiilor legale de exercitare a dreptului la acțiune. Prin urmare, Curtea constată că susținerile de neconstituționalitate referitoare la înfăptuirea justiției și la încălcarea principiului garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice nu sunt întemeiate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Agenția Națională a Funcționarilor Publici în Dosarul nr. 5.600/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 796

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Societatea Comercială „TAXI REAL” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.232/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocat Sorin Ovidiu Drăgan pentru autorul excepției și partea Societatea Comercială „Fidascom Impex” — S.R.L. din București, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul apărătorului părților prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține, în esență, că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 38/2003 impun anumite criterii de limitare nejustificată a numărului de autorizații taxi acordate, de natură să afecteze principiile economiei de piață și să determine scăderea calității serviciilor, limitarea posibilităților de a alege a consumatorilor, scăderea nivelului de trai al salariaților care prestează activitatea de taximetrie și crearea unor societăți de profil dominante pe piață, care pot exercita influențe asupra autorităților locale competente a acorda autorizațiile de transport în regim de taxi. În concluzie, susține că atât redactarea, cât și modul de aplicare a prevederilor legale criticate sunt neconstituționale, în acest sens fiind și opiniile Consiliului Concurenței și ale Guvernului, pe care reprezentantul părților prezente le depune la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public susține că Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere reprezintă cadrul legal pentru asigurarea accesului la această activitate, care are natura unui serviciu public. Or, art. 45 din Constituție, pretins a fi încălcat, garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii, ceea ce constituie chiar obiectul de reglementare a dispozițiilor art. 14 din legea criticată. În concluzie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 5 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 17.232/3/CA/2006, Tribunalul București — Secția**

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „TAXI REAL” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect obligarea pârâților Primăria Municipiului București și Consiliul General al Municipiului București la emiterea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 45 — „*Libertatea economică*”, ale art. 47 — „*Nivelul de trai*” și ale art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, prin aceea că limitează numărul maxim de autorizații taxi pe care autoritățile administrației publice locale le vor emite. Astfel, arată că dimensionarea activității de transport public local de persoane realizate în regim de taxi de către administrațiile publice locale nu se justifică într-o economie de piață și conduce la scăderea nivelului de trai a cetățenilor care alcătuiesc grupul de salariați care prestează astfel de activități.

În plus, menționează, pe de o parte, că opinii în sensul neconstituționalității art. 14 din Legea nr. 38/2003 aparțin și Consiliului Concurenței, iar pe de altă parte, că textul legal criticat nu contravine doar normelor constituționale indicate, ci încalcă și „principiile economiei europene”, fiind un „obstacol în calea integrării”.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că textul legal criticat este constituțional. În acord cu prevederile art. 45 din Constituție, dispozițiile art. 14 din Legea nr. 38/2003 reglementează condițiile și limitele exercitării unei anumite activități economice și a liberei inițiative în materia transportului în regim de taxi, cu respectarea unor cerințe specifice și a unor limite rezonabile și justificate, având în vedere factori cum sunt poluarea sau supraaglomerarea traficului, care pun în pericol sănătatea publică, dreptul la un mediu sănătos sau drepturile cetățenilor, drepturi garantate prin Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul și-a exprimat punctul de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține, în esență, că activitatea de transport în regim de taxi prezintă interes public prin însăși specificul ei, astfel că exigențele legale avute în vedere pentru dimensionarea acestei activități constituie criterii obiective care se impun tocmai în scopul protejării interesului public. Ca atare, nu se poate reține că prevederile instituind aceste exigențe contravin principiului libertății economice, prevăzut de art. 45 din Constituție, sau că încalcă dispozițiile art. 53 din aceasta,

referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 38/2003 sunt constituționale. Articolul 45 din Legea fundamentală garantează libera inițiativă și activitatea economică numai dacă acestea sunt exercitate în condițiile legii. Or, textul de lege criticat stabilește astfel de limite, fără ca acestea să reprezinte o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, contrară prevederilor art. 53 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 14 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003. Din motivarea autorului excepției rezultă însă că în realitate acesta a avut în vedere doar prevederile alin. (1), (2) și (3) ale art. 14 din lege, astfel că asupra acestor dispoziții se va pronunța Curtea Constituțională. De asemenea, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu prezenta cauză, Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere a fost modificată și completată prin Legea nr. 265/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 3 august 2007. În actuala redactare, dispozițiile art. 14 alin. (1), (2) și (3), astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 265/2007, au următorul conținut:

„(1) *Activitatea de transport public local de persoane în regim de taxi trebuie dimensionată în raport cu gradul de satisfacere a transportului public local de persoane realizat cu autobuze, troleibuze, microbuze, tramvaie și metrou, după caz.*

(2) *Autoritățile administrațiilor publice locale și ale municipiului București, prin hotărâri ale consiliilor respective, cu consultarea asociațiilor profesionale reprezentative, definite la art. 54, stabilesc numărul maxim de autorizații taxi, necesar pentru executarea transportului în regim de taxi, pentru o perioadă de 5 ani, după următoarele criterii minimale:*

a) *gradul de satisfacere a transportului public local de persoane realizat cu autobuze, troleibuze, microbuze, tramvaie și metrou, după caz, asigurând echilibrul care se impune între acestea;*

b) *norma cuprinsă la art. 13 lit. j);*

c) *gradul de poluare;*

d) *cererea și oferta permanente;*

e) *gradul de aglomerație în trafic;*

f) *promovarea tipurilor de transport mai puțin poluante.*

(3) *Numărul maxim de autorizații taxi care pot fi atribuite pentru o perioadă dată se poate stabili și pe baza unui studiu*

de specialitate realizat, precum și în urma consultării asociațiilor profesionale reprezentative.”

În motivarea excepției, autorul acesteia susține că textele legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 45 — „*Libertatea economică*”, ale art. 47 — „*Nivelul de trai*” și ale art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată ca aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Activitatea de transport în regim de taxi reprezintă, potrivit legii, un serviciu public, aceasta fiind destinată a completa activitatea de transport public organizată la nivelul autorităților locale prin mijloace specifice. Ca atare, în reglementarea acestui domeniu de activitate, legiuitorul a avut în vedere protejarea interesului public pe care aceasta îl implică, astfel că limitarea, prin lege, a numărului de autorizații taxi este pe deplin justificată în lumina prevederilor art. 53 din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unui drept sau al unei libertăți.

Competența de atribuire a autorizațiilor taxi revine în mod firesc autorităților locale, acestea fiind singurele în măsură a aprecia, prin studii de specialitate, necesitățile pe plan local în ceea ce privește transportul public de persoane. Totodată, Curtea constată că dispozițiile art. 14 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 38/2003 nu impun o limită absolută a numărului maxim de autorizații taxi, alin. (4) al aceluiași articol prevăzând posibilitatea ca raportul de 4 autorizații taxi la 1.000 de locuitori să fie depășit, cu acordul asociațiilor profesionale reprezentative și dacă studiile de specialitate realizate de autoritatea locală indică un necesar mai mare.

De altfel, legiuitorul a reglementat în aceeași manieră prestarea oricărei activități care implică interesul public, cum sunt, spre exemplu, exercitarea profesiei de avocat, de notar public etc., fără a leza principiul economiei de piață și al liberei concurențe. Acesta este și sensul prevederilor constituționale ale art. 45, potrivit cărora „*Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate*”.

În concluzie, Curtea constată că dimensionarea activității de taximetrie se realizează prin respectarea unor cerințe specifice în domeniu, iar competența de atribuire în concret revine autorităților locale, care, înregistrând, prin studii de specialitate, un necesar mai mare de operatori de taxi pe piață (utilizând, deci instrumentul cererii și al ofertei) și cu acordul asociațiilor profesionale reprezentative, poate decide acordarea unui număr de autorizații care să depășească raportul de 4 autorizații taxi la 1.000 de locuitori stabilit de lege.

Cât privește însă modalitățile efective de aplicare a textelor de lege criticate și procedura de atribuire a autorizațiilor taxi între operatorii de transport de pe piață de către autoritățile competente, Curtea constată că aceste aspecte reprezintă chestiuni de fapt asupra cărora nu are competența de a se pronunța.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în același sens, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere prin Decizia nr. 394 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.079 din 11 noiembrie 2004, ale cărei considerente se mențin și în cauza de față, în lipsa unor elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Societatea Comercială „TAXI REAL” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.232/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Normei nr. 30/2007 pentru modificarea și completarea Normei nr. 3/2007
privind taxele de autorizare, avizare și funcționare în sistemul de pensii administrate privat,
cu modificările și completările ulterioare**

În temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 23 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

conform Hotărârii Parlamentului României nr. 24/2006 privind numirea președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,

având în vedere prevederile art. 72 alin. (2) lit. k) și ale art. 78 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată,

în baza hotărârii luate în ședința Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private din data de 9 octombrie 2007,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Norma nr. 30/2007 pentru modificarea și completarea Normei nr. 3/2007 privind taxele de autorizare, avizare și funcționare în sistemul de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre și norma menționată la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul

Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (www.csspp.ro).

Art. 3. — Departamentul autorizare-reglementare împreună cu Secretariatul tehnic și cu directorul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,
Mircea Oancea

București, 9 octombrie 2007.

Nr. 64.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

N O R M A Nr. 30/2007

pentru modificarea și completarea Normei nr. 3/2007 privind taxele de autorizare, avizare și funcționare în sistemul de pensii administrate privat, cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (2) lit. k) și ale art. 78 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată,

în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1), ale art. 17 și ale art. 23 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, denumită în continuare *Comisie*, emite prezenta normă.

Articol unic. — Norma nr. 3/2007 privind taxele de autorizare, avizare și funcționare în sistemul de pensii administrate privat, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 19/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 14 martie 2007, modificată și completată prin Norma nr. 23/2007, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 53/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 7 august 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13¹ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) emiterea avizului de interpretare oficială a reglementărilor în vigoare privind sistemul pensiilor administrate privat din România;”.

2. La articolul 13¹ alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) emiterea deciziei de retragere a autorizației/avizului la cererea administratorului, depozitarului, auditorului sau a agentului de marketing persoană juridică, după caz.”

3. La articolul 13¹ alineatul (1), litera e) se abrogă.

4. La articolul 13¹ se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru emiterea deciziei de retragere a avizului agentului de marketing persoană fizică Comisia nu percepe taxe.”

5. La articolul 13², litera e) se abrogă.

6. La articolul 15, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Neplata taxelor prevăzute la art. 13¹ alin. (1) lit. a), b) și c) duce la respingerea cererilor de:

- a) emitere a avizului de interpretare oficială;
- b) acordare de asistență.”

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2007 privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2007 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 28 septembrie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la nr. crt. 195, în coloana „Unitatea de cult”, în loc de: «*Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena” Iași, cartier Galata*» se va citi: «*Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena” Iași, Bulevardul Poitiers nr. 41*».

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

